

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ, ΒΉΒΗΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Ἐκδοθῆναι ἀπὸ τοῦ Ἑκδοτικοῦ τῆς Παιδείας ἕως τὸ παρ' ἔξοχῆν παιδικῶν περιηγητικῶν σύγγραμμα, ἀλυθείς παρασχόν ἐπὶ τὴν χάριν ἀπὸν ὁμοεικότας καὶ ἀπὸ τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἐκδοτικῶν Ἐπιτηδείου, ὡς ἀνάγκη ἐπισημαστικῶν καὶ χρησιμωτάτων εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐξωτερικὸς		Ἐξωτερικὸς	
Ἔτησις . . .	δρ. 18.—	Ἔτησις . . .	δρ. 30.—
ἡμίτιμος . . .	8,50	ἡμίτιμος . . .	10,60
ἡμέτιμος . . .	4,50	ἡμέτιμος . . .	5,60

ἂν συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ἘΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ἸΔΡΥΘΗ ΤΩ 1878

ἸΔΡΥΤΗΣ — ΒΕΛΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐξωτερικ. λεπ. 40. Ἐξωτερικ. λεπ. 45
ἄλλα προηγουμένων ἐτην, ἑπίσης λεπ. 40

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδος Ἐφραϊμίδου δρ. 38, παρὰ τὸ Παρθέριον

Περίοδος Β'. — Τόμος 27ος

Ἐν Ἀθήναις, 4 Ἰουλίου 1920

Ἔτος 42ον. — Ἀριθ. 31

Ο ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΓΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Γ.

Ἦλθε τέλος πάντων κι' ἡ στιγμή, πού ἕνας ἀπὸ τοὺς σκοπούς, τοποθετημένος στὴν πιά ψηλὴ θέση, — στὴν ταρατσα τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Ἀλέκου, — ἐφώνηξε δυνατὰ:

— Στά ὄπλα!.. Ὁ ἐχθρός!..

Ὁ ἐχθρός εἶχε φανῆ στα περίχωρα. Ὡ, πῶς περιμέναν αὐτὴ τὴν στιγμή ὁ ἀρχιστράτηγος καὶ τὸ στρατεύμα του!

— Στά ὄπλα!..

Στά ὄπλα!.. φωνάζουν ὄλοι.

— Ἐμπρός, παιδιά! ξεφωνίζει ὁ Ἀλέκος, τρέχοντας ἐδῶ κι' ἐκεῖ. Ἦλθε ἡ ὥρα νὰ δειξοῦμε στὸν ἐχθρό μὲ ποιούς ἔχει νὰ κάνῃ! Συναχθῆτε! Ἐτοιμασθῆτε!..

Οἱ στρατιῶτες ἐχουν ἀρπάξει τὰ ὄπλα τους, ὁ σημαιοφόρος τὴ σημαία του, ὁ σάλπιγγις τὴ σάλπιγγά του.

— Ἐτοιμοί; ρω-

τὰ ὁ ἀρχιστράτηγος, πού δὲν μπορεῖ νὰ κρατήσῃ τὴν ὀρμή του.

— Ἐτοιμοί! τοῦ ἀπαντοῦν τὰ παιδιά.

— Ἀκολουθῆτε με! Ἐμπρός, μάρς!

Ὁ Ἀλέκος τραβᾷ τὸ γαταγάνι του καὶ πηγαίνει μπροστά. Ἀπὸ πίσω του οἱ ἄλλοι ὄλοι. Ἡ σάλπιγγα ἤχει: «τατατάμ, τατατάμ, τατατάμ!» ἡ σημαία κυματίζει, κι' ἕνας πετεινὸς λαλεῖ «κουκουρίκου!»

— Καλὸς οἰωνός! φωνάζουν τὰ παιδιά κατενθουσιασμένα. Θὰ νικήσουμε!

(Συνέχεια)

ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΑΤΡΙΔΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ τοῦ JULES VERNE

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ I' (Συνέχεια)

Ἦστερ' ἀπὸ μισὴ ὥρα, ἡ Ἐλεσσάνδρετ ἔφθασε στὴν πρώτη στροφή τοῦ Μόντροζ. Ἐκεῖ ὁ ποταμὸς γύριζε ὡς τριάντα μοῖρες κι' ἀνέβαινε πρὸς τὰ νοτιοδυτικά.

Ἀπὸ τὸν ἀγκῶνα ἐκεῖνον, οἱ ὄχθες δὲν εἶχαν πιά ὕψος μεγαλύτερο ἀπὸ δέκα ὡς δώδεκα πόδια. Κι' ὁμοίως τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, — ἦταν 19 Μαρτίου, — οἱ καλλιρροῖες τῆς ἰσημερίας ἔφθαναν στὸ μεγαλύτερό τους ὕψος. Πού θὰ πῆ, ὅτι τὰ νερά τοῦ ποταμοῦ δὲν ἀνέβαιναν πετὲ πιά ψηλά, ὅτι ἡ κοίτη του τὸν χωροῦτε κι' ὅτι ποτὲ δὲν ἔξεχειλιζε στὴν ὀλόγουρά του πεδιάδα.

Ἡ πινασσα ἔτρεχε μὲ ταχύτητα τριῶν-τεσσάρων λευγῶν τὴν ὥρα, ὥστε θὰ μπορούσε νὰ διανύσῃ ἕκτα ὡς ὀκτώ ὅσο θὰ βαρυστοσε τὸ ρέμμα τῆς καλλιρροίας.

— Ἀπάνω-κάτω, εἶπε ὁ Ἐρνέστος, ὅσο εἶκαμε πῶς ἀπέχει ἡ μεσημερινὴ βουνοσειρά.

— Σωστό, ἀπεκρίθη ὁ κ. Οὐδέλστων. Κι' ἂν τὸ ποτάμι αὐτὸ φθάσῃ ὡς τὰ ριζώματά της, θὰ μπορέσουμε καὶ μετὰ νὰ φθάσουμε εὐκόλα. Καὶ τότε δὲν θὰ αναγκασθοῦμε νὰ ναναβάλλομε γιὰ τρεῖς-τέσσερις ἀκόμη μῆνες τὴν ἐκδρομὴ πού σχεδιάσαμε.

— Ἀλλὰ κἀντα αὐτὴ θὰ μᾶς ἐπαιρνε περισσότερο καιρὸ ἀπ' ὅσο ἔχομε τώρα στὴ διάθεσή μας, παρατήρησε ὁ κ. Ζερμάττ. Κι' ἂν ἀκόμη ὑποτεθῇ πῶς ὁ Μόντροζ θὰ μᾶς ἐβγάσε στὰ ριζώματα τῆς βουνοσειράς, πάλι δὲν θὰ φθάναμε στὸ σκοπὸ μας. Γιατὶ θὰ εἴχαμε νάνεδοῦμε στὴν κορυφὴ καὶ δὲν θὰ τὸ κατορθώναμε, πιθανώτατα, παρὰ μὲ μεγάλες προσπάθειες.

— Ἐκατὰ ἐμπρόσθεσε ὁ Ἐρρῆκος, δὲν ξέρουμε ἂν τὸ ποτάμι ἐξακολουθῇ νὰ εἶναι πλωτὸ 'ς ὄλο του τὸ μάκρος, ἢ ἂν τὸ φράξουν κάπου ἀνυπερέβλητα ἐμπόδια.

— Αὐτὸ θὰ τὸ ἴδοῦμε, ὑπέλαβε ὁ κ. Ζερμάττ. Ἄς προχωροῦμε τώρα ὅσο

